ഏകേത്വാഖിലകർമ്മാണി സംന്യസ്യോപശമം ഗതാ:
ജ്ഞാനിനോ ജ്ഞാനയജ്ഞേന യജന്തി ജ്ഞാനവിഗ്രഹം (10-40-6)
സർവ്വ ഏവ യജന്തി ത്വാം സർവ്വദേവമയേശ്വരം
യേƒപ്യന്യദേവതാ ഭക്താ യദ്യപ്യന്യധിയ: പ്രഭോ (10-40-9)
യഥാദ്രിപ്രഭവാ നദ്യ: പർജ്ജന്യാപൂരിതാ: പ്രഭോ
വിശന്തി സർവ്വത: സിന്ധും തദ്വത്ത്വാം ഗതയോƒന്തത: (10-0-10)
നമസ്തേ വാസുദേവായ സർവ്വഭൂതക്ഷയായച
ഹൃഷീകേശ നമസ്തുഭ്യം പ്രപന്നം പാഹി മാം പ്രഭോ (10-40-30)

അക്രൂരൻ ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു:
അല്ലയോ നാരായണാ അവിടേയ്ക്ക് നമസ്കാരം. എല്ലാ കാരണങ്ങൾക്കും കാരണഭൂതമായ അഹേതുകഹേതുവായ അങ്ങിൽ നിന്നത്രെ സർവ്വഭൂതങ്ങളും അവയുടെ കാരണങ്ങളും ഉത്ഭൂതമായിട്ടുള്ളത്. പരിണമിച്ചുണ്ടായ ഒന്നിനും അവിടുത്തെ അറിയുക സാദ്ധ്യമല്ല തന്നെ. എങ്കിലും ചില യോഗിവര്യൻമാർ അവിടുത്തെ ധർമ്മശാസ്ത്രവിധിപ്രകാരമുള്ള കർമ്മാദികളാൽ പൂജിക്കുന്നു. മറ്റു ചിലർ സ്വയം കർമ്മാഭിമാനം ഉപേക്ഷിച്ച് അവിടുത്തെ ശുദ്ധബോധസ്വരൂപമായി ആരാധിച്ച് ജ്ഞാനയജ്ഞത്തിലേർപ്പെടുന്നു. (ജ്ഞാന യജ്ഞത്തിൽ ജ്ഞാനസ്വരൂപത്തെ ജ്ഞാനത്താൽ തന്നെ പൂജിച്ചു ധ്യാനിക്കുന്നു). ചിലർ അവിടുത്തെ മാത്രം രൂപത്തെയോ നാനാരൂപങ്ങളെയോ പൂജിക്കുന്നു. പലേ ഗുരുവരൻമാരും അരുളിചെയ്തപ്പോലെ അങ്ങയെ ചിലർ ശിവനായി ആരാധിക്കുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാവരും അവിടുത്തെത്തന്നെയാണ് പൂജിക്കുന്നത്. കാരണം എല്ലാ ദിവ്യതയും അവിടുത്തെ തന്നെ വിവിധ ഭാവങ്ങളത്രെ. പർവ്വതങ്ങളിൽ പലേടത്തായി ഉൽഭവിച്ച് താഴ്വാരങ്ങളിലൂടെയൊഴുകി സമുദ്രത്തിലാണല്ലൊ നദികളെല്ലാം എത്തിച്ചേരുന്നത്. സമുദ്രത്തിലൊന്നായി ച്ചേരുന്ന നദികൾ പോലെ വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ പൂജിച്ചെന്നാലും എല്ലാം അവിടേയ്ക്കു തന്നെ എത്തിച്ചേരുന്നു.

പ്രകൃതിയുടെ മൂന്നു ഗുണങ്ങളാണ് എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും ദേവതകൾക്കുപോലും ജൻമമേകുന്നത്. പ്രകൃതിയാകട്ടെ അവിടുത്തെ പ്രകൃതിയത്രെ. അങ്ങിനെ എല്ലാം അങ്ങിലേയ്ക്കു തന്നെ തിരിച്ചു ചെല്ലുന്നു. അവിടുന്നാണ് വിശ്വസത്ത. വിശ്വപ്രകൃതിയിലുള്ള എല്ലാം അവിടുത്തെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളത്രെ. അവിടുന്നു പരിപൂർണ്ണ സ്വതന്ത്രനും ബന്ധമേതുമില്ലാത്തവനുമാണല്ലോ. എല്ലാമെല്ലാമായ അങ്ങ് സകലമനസ്സുകൾക്കും സാക്ഷിയത്രെ. അവിടുന്ന് സ്വയം ഇഹലോകത്തിലവതരിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ അവതാരങ്ങളെയെല്ലാം ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ദിവ്യനായ മത്സ്യം. കുതിരമുഖമുള്ള ഹയഗ്രീവൻ. ദിവ്യനായ കൂർമ്മം. വരാഹം. നരസിംഹം. വാമനൻ. പരശുരാമൻ. ശ്രീരാമൻ. കൃഷ്ണനേയും ബലരാമനേയും ഞാനിതാ നമസ്കരിക്കുന്നു. ബുദ്ധനും കൽക്കിയുമായുള്ള അവിടുത്തെ മഹത്തായ അവതാരങ്ങളേയും ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു.

വിശ്വജീവികളെല്ലാം അവിടുത്തെ മായാശക്തിവിശേഷത്താൽ മോഹിതരത്രെ. അതിനാൽ ഞങ്ങൾ ശരീരത്തെ ആത്മാവായും കാഴ്ചയെ സത്യമായും നിഴലിനെ നിജമായും ദു:ഖത്തെ ആനന്ദമായും തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു. അജ്ഞാനം കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ അങ്ങിൽ നിന്നു പുറം തിരിഞ്ഞ് സുഖത്തിന് പിന്നാലെ പായുന്നു. മരീചികയിലേക്ക് വെള്ളത്തിനായി ഓടിച്ചെല്ലുന്ന വിഡ്ഢികളെപ്പോലെയത്രെ ഞങ്ങൾ. പായൽമൂടിക്കിടക്കുന്ന സ്വന്തം തടാകമുപേക്ഷിച്ചത്രേ ഞങ്ങൾ മരീചികതേടി അലയുന്നത്. ഞാൻ അവിടുത്തെ പാദങ്ങളെ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നു. എന്നെ രക്ഷിച്ചാലും.